

Socialministeren (Karen Jespersen):

Spørgeren tager udgangspunkt i, at der er lavet en aftale mellem syv partier om, at vi nu skal arbejde i retning af en reform af hele førtidspensionssystemet, og at det er med henblik på, at der skal komme lovforslag senest til efteråret. I den aftale står der, at de merudgifter, der måtte være forbundet med en sådan reform, så vidt muligt skal betales inden for det, der hedder satspuljen, altså med de midler, der er dér. Det er, sagt med sådan en meget bred formulering, fordi der også skal være plads til andre initiativer inden for den satspulje, da der jo er forskellige grupper, der bidrager til den.

Men jeg kan heller ikke forstå, hvorfor det nødvendigvis skulle være sådan med en reform, at man tager udgangspunkt i, at den vil koste en hel masse penge. Altså et af de problemer, vi har med førtidspensionen i dag, er, at den virker meget tilfældigt, at det ikke er sådan, at borgere med samme behov og samme problem får samme behandling, og noget af det mest stødende, der er, er, hvis man oplever en vilkårlighed. Så en af grundmålsætningerne er en mere ensartet behandling, det er mere enkle og klare ydelser og ikke et system, som vil koste en hel masse penge mere.

Jette Gottlieb (EL):

Nu var mit udgangspunkt ikke nødvendigvis, at det skulle koste en hel masse penge mere, men mit udgangspunkt var, om der var nogen rimelighed i at tage pengene fra satspuljen.

Når jeg spørger om det, er det selvfølgelig, fordi satspuljens midler efter min opfattelse er opstået ved, at man regederligt har taget pengene fra de svageste i vores samfund, nemlig dem på overførselsindkomst, og det, jeg spørger om, er rimeligheden i, at det er de folk, der skal finansiere en førtidspensionsreform.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Ja, jeg synes, der er rimelighed i, at man siger, at de penge, det måtte koste, skal man søge at finde inden for de penge, fordi mange af dem, som vil få glæde af reformen, typisk selv har bidraget til den. Det er mennesker, der har været på kontanthjælp, sygedagpenge, eller det er kommende førtidspensionister, så det er jo ikke nogle, der ikke selv har bidraget til det, men det er nogle, der selv er på offentlige ydelser. Derfor synes jeg, at det er helt rimeligt, og det er der altså også syv partier der er enige i.

Jette Gottlieb (EL):

At syv partier er enige, gør det ikke særlig retfærdigt. Sagen er jo, at det ved lov er vedtaget, at man skal lave en regulering af satserne på overførselsindkomsterne, og det, man har gjort, er at inddrage en del af beløbet.

Mit spørgsmål går på: Hvad bliver det næste, for indtil nu har man jo på temmelig mange forskellige måder brugt de midler til at finansiere mærkværdige ting, ikke alle lige logisk sammenhængende med, hvad skal man kalde det, fundatsen for den fond. Men hvis man nu begynder at formulere brugen af de penge til at dække større reformer inden for hele socialområdet, er vi så ikke ude et sted, hvor det faktisk er i modstrid med den oprindelige satspuljelov?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Nu er fru Jette Gottlieb og hendes parti er jo modstandere af hele den konstruktion med satspuljen, og det er jeg selvfølgelig godt klar over, for det er der tit blevet gjort opmærksom på. Derfor vil man selvfølgelig også reagere, hver gang overhovedet, havde jeg nær sagt, at den pulje bliver nævnt og skal bruges til noget.

Men altså man kan jo slutte ud af, at vi vil lave det her initiativ, som jo netop handler om mennesker, der faktisk er på overførselsindkomst, og derfor bidrager til, at man vil begynde at lave alt muligt andet, at så må vi jo vente og se. Jeg kan ikke forestille mig det; det er vi faktisk ret opmærksomme på, de partier, der sidder og har de her forhandlinger.

Jette Gottlieb (EL):

Jo, men kunne man så ikke sige, at så burde man i virkeligheden ændre på den dér satsreguleringslov, for det er vel noget af et spilfægtteri, at man hævder, at man satsregulerer overførselsindkomsterne, når man bagefter inddrager enorme trecifrede millionbeløb til at finansiere andre ting.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg mener, det har været en meget stor fordel for de mennesker, der har det svagest i vores samfund, det svageste udgangspunkt. Altså jeg mener, at der via den pulje faktisk er sket en styrkelse af nogle af dem, der har mest brug for hjælp, og det er jo sådan, at der ikke er ubegrænsede midler, og at det tit er sådan, at de, der har det svageste udgangspunkt, kommer bagest i rækken.